

[Niels Andersen.]

fordi jeg på nogen måde er tjenestemandsfjendtlig, tværtimod. Tjenestemændene kan kun være interesseret i en løn, der svarer til samfundets faktiske velstand; i modsat fald vil tjenestemandslønningerne kun blive udhulet af inflationen, således at lønnen fra staten får ringere købekraft.

Det er værd at lægge mærke til de overenskomster, der er sluttet arbejdsmarkedets parter imellem, idet — bortset fra lavtlønstillæggene — en væsentlig stigning i lønnen for så vidt er kompensation for den arbejdstidsnedsættelse, der finder sted over en 3-årig periode. Det er denne 3-årige periode, der har ligget til grund for mine betragtninger med hensyn til en graduering af tjenestemændenes lønforhøjelser. Vi har fra retsforbundets side rent principielt ønsket at finde frem til en graduering af lønningerne, men det var teknisk umuligt på grund af de mange forskellige forhold, der gør sig gældende inden for tjenestemandsløvens område, med 30 lønningsklasser og alle disse forskellige klassificeringer, og hvor man tillige har alderstillæggene at tage hensyn til. Det har været teknisk umuligt rent procentuelt at gennemføre en sådan graduering. Derfor kom man ind på tanken at ændre ikrafttrædelsesdatoen, hvad der ville have nøjagtigt den samme virkning som en graduering. Lad mig nævne, at en udsættelse af ikrafttrædelsesdatoen med et halvt år, f. eks. til 1. oktober ville svare til en graduering over 2 år. Når retsforbundet i udvalget stillede ændringsforslag om at sætte ikrafttrædelsesdatoen til 1. juli, var det ganske simpelt under hensyn til den modstand, der var imod ikrafttrædelsesdatoen den 1. april, og også fordi de nuværende tjenestemandsløve udløber den 1. juli.

Deroverfor hævder man ganske vist: ja men det er ikke meget, man redder derved, at man sparer 24 eller 36 mill. kr. Nej, et sådant synspunkt kan man naturligvis anlægge, selv om det dog for mig at se er et ret betydeligt beløb. Sandheden er imidlertid den, at retsforbundet har ikke været med i kommissionsarbejdet og har ikke givet noget som helst løfte til de parter, der har forhandlet i denne kommission, organisationerne og partierne. Vi har ikke forpligtet os, og det ligger os

meget stærkt på sinde at holde landets økonomi sådan i orden, at den stabilitet, der er opnået, fortsat kan opretholdes og udbygges.

Den højtærede finansminister har i udvalget givet til kende, at pengene er til stede, og at den økonomiske situation i øjeblikket er sådan, at det vil være forsvarligt at gennemføre disse love. Det ligger mig naturligvis fjernt på nogen måde at stille mig tvivlende over for det, den højtærede minister i så henseende har anført, men jeg mener nu alligevel, at en lønstigning af det omfang, der her er tale om, vil betyde, at lønstigninger presses frem i et hurtigere tempo, end produktionsforøgelsen kan følge med i, således at vi udsætter os for at skabe inflation, måske nok af en mild karakter, eftersom den økonomiske situation i det hele taget er stabiliseret. Det ligger os imidlertid meget stærkt på sinde, at vi opretholder denne stabilitet, og der ligger ikke noget som helst agitationsnummer i det, jeg her har fremført; det er noget, jeg gav udtryk for ved første behandling, da jeg første gang havde lejlighed til overhovedet at sige noget vedrørende dette spørgsmål. Jeg sagde ved første behandling, at det var vort ønske at graduere disse lønstigninger over 2-3 år; dette standpunkt har jeg stået på hele vejen igennem under udvalgsarbejdet og fremlægger det også her i dag som det ideelle.

Med hensyn til venstres holdning i dette spørgsmål vil jeg ikke undlade at minde om, at det rundt omkring i venstres presse landet over under store overskrifter er forkyndt, at venstre ønskede at spare med hensyn til lønningslovene, og man har givet udtryk for, at venstre var den egentlige initiativtager i dette spørgsmål; langt nede i teksten kunne man så læse, at retsforbundet gav tilslutning til denne tanke. Sådan er det ikke i virkeligheden. Hvis man skal se helt nøjternt på det, er det sådan, at venstres talsmand i det udvalg, der har behandlet disse lønningslove, ikke har været i overensstemmelse med venstres officielle organer, og det har undret mig kolossalt, at man netop i dette udvalg har konstateret, at venstre er gledet over mod det konservative folkeparti. Det har efter min opfattelse hidtil været sådan, at det